

Sygn. akt VIII GC 845/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Marczevska-Bałdyga

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2021 r.

w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20 547,15 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset czterdzieści siedem złotych piętnaście groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od 9 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4645 zł (cztery tysiące sześćset czterdzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 2000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego.

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Marczevska-Bałdyga

Sygn. akt VIII GC 845/20

UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) sp. z o.o. wniósł przeciwko pozwanej K. K. o zasądzenie kwoty 20.547,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 9 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto domagał się zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, iż strony od 2014 r. współpracowały w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, która polegała na dokonywaniu przez pozwaną zakupu krążników od powoda. Wskazał, iż w 2017 r. strony zawarły umowę sprzedaży, na podstawie której pozwana zakupiła od powoda krążniki gładkie (...) w ilości 280 szt., w cenie 52 zł netto za sztukę oraz krążniki gładkie (...) w ilości 10 szt. w cenie 119,00 zł netto za sztukę. Podkreślił, iż ani w zamówieniu mailowym, ani w rozmowach telefonicznych, bądź w żaden inny sposób pozwana nie informowała powoda, gdzie zakupione krążniki mają zostać zainstalowane, w jakich warunkach będą użytkowane i jakie ciężary będą przenoszone na taśmie. Jak podał, zamówione przez pozwaną krążniki zostały wyprodukowane w wersji standardowej i wysłane w ustalonym przez strony terminie. Nadmienił, iż po wysłaniu towaru, wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT na kwotę 20.553,30 zł, z której do zapłaty, po uwzględnieniu wpłaty w wysokości 6,15 zł, pozostała kwota 20.547,15 zł. Wedle relacji powoda, pozwana nie uregulowała należności ani w terminie wskazanym

w fakturze, ani w okresie późniejszym. Wskazał, iż w dniu 11 września 2017 r. za pośrednictwem wiadomości mailowej pozwana zgłosiła wadę krążników (...), która polegała na tym, że krążniki były, piszczwały i skrzypiały, co w konsekwencji powodowało rozpadanie się łożysk i całych krążników. Powód podał, iż aby nie doprowadzić do pracy odwadniacza taśmowego w żwirowni u swojego klienta, w którym zamontowane były krążniki, pozwana zmuszona była do dokonywania na bieżąco ich napraw i wymiany najbardziej zniszczonych sztuk. W wyniku powyższego, pozwana zażądała od powoda wymiany krążników na nowe, dołączając do korespondencji mailowej z dnia 11 września 2017 r. zdjęcia oraz film. Powód wyjaśnił, iż po otrzymaniu reklamacji poprosił o podanie wymiarów reklamowanych krążników oraz ich ilości, a po otrzymaniu tych danych skontaktował się z ich producentem, któremu przekazał reklamację pozwanej. Wskazał, iż producent po obejrzeniu zdjęć i filmu zdecydował, iż dokona bezpłatnej wymiany krążników na nowe. Zaznaczył, iż nowo wyprodukowane krążniki znacząco się różniły od tych pierwotnie zakupionych, gdyż były przystosowane do ciężkiej pracy, wskutek czego ich czas produkcji był znacznie dłuższy od standardowych, o czym pozwana była informowana. Podał, iż pierwsza partia nowych krążników w ilości 40 sztuk została do pozwanej wysłana w dniu 2 października 2017 r., a następne w dniach 2 listopada, 1 grudnia 2017 r. oraz 16 marca 2018 r. w łącznej ilości 240 sztuk, dokonując wymiany wszystkich krążników (...). Wyjaśnił, iż po całościowym uwzględnieniu reklamacji poprosił pozwaną o podanie terminu zapłaty za fakturę VAT z dnia 25 maja 2017 r. W odpowiedzi, pełnomocnik pozwanej oświadczył, iż nie uznaje roszczenia powoda. Powód podał, iż wezwał pozwaną do zapłaty, dając jednocześnie wyraz polubownego rozwiązania sporu, jednak nie otrzymał odpowiedzi. Nadmieniał, iż reklamacją i wymianą objęte były wyłącznie krążniki (...), zaś sama pozwana nigdy nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do jakości krążników (...), a zatem brak zapłaty jest zupełnie niezrozumiały. W opinii powoda krążniki (...) były zgodne z umową i nie zawierały żadnych wad, albowiem główną przyczyną powstawania uszkodzeń krążników był niepoprawny sposób ich eksploatacji przez pozwaną polegający na ich niewłaściwym doborze do panujących warunków pracy.

W odpowiedzi na pozew, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko, pozwana zarzuciła powodowi, iż ten nie posiada legitymacji czynnej, albowiem zbył swą wiarygodność na rzecz (...) sp. z o.o. sp. k. Ponadto podniosła zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem, jako sprzedaży dokonanej przez przedsiębiorcę. Nadmieniała, iż powód nie wykonał umowy należyście i sprzedał wadliwe krążniki, co nie uprawnia go do wynagrodzenia. W ocenie pozwanej, faktura załączona do pozwu nie jest dowodem sprzedaży dokonanej w niniejszej sprawie, albowiem nie jest właściwa i nie uzasadnia żądania zapłaty.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2020 r., w sprawie o sygn. akt V GC 4403/19 Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy Wydział Gospodarczy.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana w dniu 17 maja 2017 r. za pośrednictwem wiadomości mailowej dokonała u powoda zamówienia na krążnik gładki (...) (...) oś (...) w ilości 280 sztuk za cenę netto 52,00 zł za szt. oraz krążnik gładki (...) (...) oś (...) w ilości 10 sztuk za cenę 119,00 zł/szt.

Wymiary krążnika gładkiego (...) (...) x 708 x 726 z -14, krążnika gładkiego (...) (...) x 2108 x 2138 z-14.

Dowód: korespondencja mailowa stron – k. 23 – 28 akt.

W dniu 24 maja 2017 r. powód zlecił transport krążników do miejsca siedziby pozwanej. Data dostawy została wyznaczona na dzień 25 maja 2017 r.

List przewozowy został podpisany przez pozwaną.

Dowód : list przewozowy – k. 29 akt.

W dniu 25 maja 2017 r. powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 20.553,30 zł brutto tytułem zapłaty za krążniki.

Płatność miała nastąpić w terminie 14 dni do dnia 8 czerwca 2017 r., w formie przelewu.

Dowód : faktura VAT – k. 30, 83 akt.

Po dokonanej wpłacie w kwocie 6,15 zł, ostateczna należność wynikająca z faktury VAT nr (...) wynosiła 20.547,15 zł brutto.

dowód: faktura VAT nr (...) - k. 84 akt.

Pozwana za pośrednictwem wiadomości mailowej z dnia 11 września 2017 r. powiadomiła powoda o rozpadaniu się krążników. Wskazano, iż większość z nich bije, jest nierówno zaprasowana, piszcza i skrzypią.

Dowód: wiadomość mailowa wraz z załącznikami – k. 31 – 34 akt.

W dniu 26 września 2017 r. pozwana zakupiła u J. L. 20 szt. krążników, w cenie za sztukę 68 zł. Łącznie pozwana zakupiła krążniki w kwocie 1.672,80 zł brutto.

dowód: faktura VAT nr (...) - k. 85 akt.

Na skutek reklamacji, powód za pośrednictwem wiadomości mailowej z dnia 2 października 2017 r. poinformował pozwaną, iż dokonał na jej rzecz wysyłki krążniki (...) (...) w wykonaniu dużo mocniejszym w ilości 40 szt.

W dniu 1 grudnia 2017 r. powód wysłał do pozwanej 80 sztuk krążników (...) (...);

W dniu 16 marca 2018 r. powód wysłał pozwanej 120 sztuk krążników (...) (...).

Dowód: korespondencja mailowa wraz z listami przewozowymi – k. 36 – 57 akt.

W wiadomości mailowej z dnia 17 maja 2018 r., powód poprosił pozwaną o podanie do kiedy uiszczona zostanie należność wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 25 maja 2017 r., wskazując jednocześnie, iż wszystkie reklamowane krążniki wymienione zostały na mocniejsze.

Dowód : wiadomość mailowa – k. 58 akt.

Pismem datowanym na dzień 2 stycznia 2019 r., skierowanym do powoda, pozwana nadmienila, iż wskutek sytuacji związanej z reklamacją, zmuszona była do zakupu krążników u innego dostawcy i naprawiania na bieżąco wadliwych rolek. Podkreśliła, iż wskutek tych zdarzeń poniosła koszty związane z dojazdem do klienta, naprawami, a jej klient zaprzestał dalszej współpracy, prosząc o odniesienie się do pisma.

Dowód: pismo pozwanej – k. 59 akt.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 4 stycznia 2019 r., powód zakwestionował zarzuty pozwanej, wskazując, iż główną przyczyną uszkodzenia krążników był ich niewłaściwy dobór do panujących warunków pracy. Podkreślono, iż pozwana otrzymała 2 zestawy krążników, a nieprecyzyjne zamówienie spowodowało dużą stratę finansową.

Podsumował, iż wywiązał się w pełni z podjętych zobowiązań, podtrzymując żądanie wypłaty.

dowód: pismo powoda - k. 60 - 61 akt.

Pismem datowanym na dzień 20 stycznia 2019 r. pozwana w piśmie skierowanym do (...) sp. z o.o. sp.k. podkreśliła, iż nie uznaje zasadności roszczenia.

dowód: pismo wyjaśniające - k. 62, 86 akt.

W piśmie z dnia 13 czerwca 2019 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 20.547,15 zł w terminie 7 dni od daty wysłania wezwania.

dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania - k. 63 - 69 akt.

Powód zawarł z (...) sp. z o.o. umowę o świadczeniu usług zarządzania wierzytelnościami według profilu (...).

Zgodnie z §2, ust. 1 w zakres świadczonych usług wchodziła windykacja należności w trybie polubownym, m.in. uzyskiwanie od dłużników zleciendawcy zapłaty udokumentowanych należności, w formie pieniężnej.

W dniu 3 grudnia 2013 r. powód udzielił (...) sp. z o.o. sp.k. pełnomocnictwo w sprawach windykacji wymagalnych wierzytelności.

dowód: umowa o świadczenie usług zarządzania wierzytelnościami wraz z załącznikami - k. 94 - 99 akt.

Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do nowych (wymienionych) krążników, nie zostały one zwrócone powodowi. Krążniki zostały wyprodukowane według parametrów, które zostały podane przez stronę pozwaną. Wcześniejsza współpraca z pozwaną przebiegała bez zarzutu. Reklamowane krążniki, również nie zostały zwrócone powodowi.

Klient, zamawiając towar nie podał, w jakich warunkach będą używane krążniki. Standardowe krążniki powinny być wykorzystywane w miejscu, gdzie jest sucha powierzchnia i przenosi się suchy materiał na taśmach. Tam, gdzie są szczególnie warunki, trzeba wyprodukować wzmocnione krążniki.

dowód: zeznania świadków P. K. i J. K. - k. 199v - 200v, zeznania D. D. (1) – protokół elektroniczny k.192 akt, transkrypcja zeznań świadka – k. 263 akt

Pozwana zamawiała krążniki również w firmie (...). Przy zamówieniu podawała jedynie parametry danego wyrobu, nie prosząc o doradztwo w zakresie doboru krążników.

dowód: zeznania świadka J. L. – k. 236 akt i protokół elektroniczny – k 237 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, których autentyczność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości, na podstawie zeznań świadków P. K., J. K. i D. D. (2) oraz na podstawie dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do strony pozwanej.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie, albowiem były jasne, logiczne oraz konsekwentne, a ponadto w zdecydowanej większości korespondowały z zebranym w sprawie materiałem dowodowym.

Zeznania świadka J. L. nie wniosły wiele do sprawy. Świadek ten nie miał wiedzy na temat umowy stron i ich sporu. Dostarczył jedynie informacji odnośnie sposobu przyjmowania zamówień na krążniki w swojej firmie. Podał, że pozwana zamawiając u niego krążniki, podawała jedynie ich parametry, nie informując go o warunkach w jakich będą one wykorzystywane ani też nie prosząc o doradztwo w zakresie ich doboru. Uwiarygodniło to twierdzenia strony powodowej odnośnie tego, że nie miała wiedzy, w jakich warunkach eksploatowane będą zamówione krążniki.

Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do strony pozwanej, na wniosek pełnomocnika powoda, który na rozprawie w dniu 14 października 2020 roku oświadczył, iż jego klient nie ma wiedzy ponad tą, która znajduje się już w aktach sprawy.

Zeznania strony pozwanej Sąd ocenił jako wiarygodne ponieważ były one zgodne z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym. W części dotyczącej poniesionych przez stronę pozwaną kosztów związanych z koniecznością wymiany uszkodzonych krążników u jej klienta, zeznania te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia

sprawy, albowiem pozwana nie podniosła skutecznego zarzutu potrącenia, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia wyroku. Pozwana nie wykazała również związku wymiany pompy elektrycznej w maju 2018 roku, próby ciśnieniowej w czerwcu 2018 roku, naprawy łyżki koparki w lipcu 2018 roku i naprawy bębna kosza zasypowego w sierpniu 2018 roku, z uszkodzeniami krążników dostarczonych przez powoda. Jeżeli istotnie dokonała tych czynności dla swojego klienta w ramach rekompensaty za niewłaściwe krążniki, to powinna wykazać, że została obciążona tymi kosztami przez swojego kontrahenta oraz związek przyczynowy pomiędzy tym obciążeniem a nieprawidłowym wykonaniem umowy przez powoda. Same zeznania pozwanej nie są wystarczające do wykazania tych okoliczności, zaś w przedmiotowej sprawie brak innych dowodów, na ich potwierdzenie.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. Sąd pominął zawnioskowany przez obie strony dowód z opinii biegłego, na okoliczność czy zamówione przez pozwaną krążniki były wadliwe czy też nie oraz czy nadawały się do pracy przy ciągłym kontakcie z wodą, piaskiem i żwirem. W ocenie Sądu, wobec wymienienia przez powodową spółkę wszystkich zareklamowanych krążników, a zatem uwzględnienia reklamacji, za przyznany należy uznać fakt wadliwości dostarczonych przez powoda pierwotnie krążników. Trudno przyjąć, że wymiana na nowe krążników o wartości niemal dwudziestu tysięcy złotych (17908,80 zł) nastąpiła jedynie przez wzgląd na dotychczasową udaną i bezproblemową współpracę stron. W przekonaniu Sądu, zarówno wymiana krążników jak i niedomaganie się przez powoda zwrotu poprzednio dostarczonych krążników świadczy o wadliwości tych pierwotnie dostarczonych.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. pominięto również wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości poniesionych przez pozwaną strat, będących następstwem wad krążników. Sąd pominął ten dowód, albowiem pozwana (reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika) nie uiściła zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego, a ponadto wobec niezłożenia przez stronę pozwaną skutecznego zarzutu potrącenia wierzytelności odszkodowawczej, przeprowadzenie tego dowodu prowadziłyby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Przy ocenie dowodów Sąd kierował się art. 233 k.p.c., wedle którego Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie bezsporny był fakt, iż zamówione krążniki (...) zostały wymienione. W ocenie Sądu, wymiana wszystkich zareklamowanych krążników oznacza uwzględnienie reklamacji, a zatem przyznanie wadliwości wcześniej dostarczonego przez powoda towaru. Z tego względu, jak też z powodu Sąd pominął dowód z opinii biegłego, uznając go za zbędny i prowadzący jedynie do przedłużenia postępowania.

Kwestią sporną pozostało, czy pozwana zobowiązana była do zapłaty za zamówione i dostarczone przez powodową spółkę krążniki tj. do uregulowania należności wynikającej z faktury nr (...).

W ocenie sądu zarzuty pozwanej nie podważyły zasadności zgłoszonego przez stronę powodową żądania.

Sąd zważył, iż strony łączyła umowa sprzedaży, która w świetle art. 535 k.c. polega na tym, iż sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Sprzedaż jest umową dwustronnie zobowiązującą. Skutkiem zawarcia umowy sprzedaży jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie się kupującego do zapłacenia sprzedawcy umówionej ceny. Świadczenie jednej strony jest, więc odpowiednikiem świadczenia drugiej strony.

Sąd zważył, iż w procesie cywilnym ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.). Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić

fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli neguje uprawnienie żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1997 r., II CKN 531/97, LEX nr 496544), a na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje (por. wyrok SN z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06).

W pierwszej kolejności rozważyć należało zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powodowej.

Posiadanie legitymacji czynnej i biernej stron stanowi podstawową przesłankę, której brak skutkuje wydaniem wyroku oddalającego powództwo. Przez legitymację procesową rozumie się materialnoprawne uprawnienie strony procesowej do występowania w konkretnym procesie. Wynika ona ze stosunku prawnego łączącego strony procesowe. Innymi słowy powód i pozwany muszą być związani prawnomaterialnie z przedmiotem procesu.

W świetle treści art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Przelew wierzytelności z art. 509 k.c. w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje status wierzyciela. Przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu - cedentowi. Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z tą, jaka istniała przed przelewem. Oznacza to, że dłużnikowi przysługują po przelewie wszystkie zarzuty przeciwko nabywcy wierzytelności, które przysługiwały mu wobec zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 8 września 2017 r., I ACa 348/17).

Pozwana poza zarzutem braku legitymacji procesowej czynnej, nie wykazała tej okoliczności w żaden sposób. Powód zaprzeczając w/w zarzutowi, wskazał natomiast, iż w przedmiotowej sprawie miał zawartą ze spółką (...) umowę o świadczenie usług zarządzania wierzytelnościami według profilu windykacja, na podstawie której w/w podmiot prowadził w imieniu powoda polubowną windykację należności przysługujących mu od dłużników. Podkreślić jednak wyraźnie należy, iż wskazana powyżej umowa nie była umową przeniesienia wierzytelności, wskutek której spółka (...) miałaby wejść w prawa i obowiązki powoda. Skoro nie nastąpiło przeniesienie wierzytelności, przysługującej powodowi w stosunku do pozwanego, na inny podmiot, nie może być w tej sprawie mowy o braku legitymacji procesowej czynnej.

Odnosząc się natomiast do zarzutu przedawnienia roszczenia, wskazać należy, iż także on był niezasadny.

W myśl art. 118 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.2019.1145 t.j.) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Podkreślenia wymaga okoliczność, iż art. 118 k.c. został zmieniony ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. I obecne brzmienie tego przepisu obowiązuje od dnia 9 lipca 2018 roku. Do 8 lipca 2018 roku art. 118 k.c. głosił, iż „Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata”

Zgodnie z treścią art. 554 kodeksu cywilnego, roszczenia z tytułu umowy sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, przedawniają się z upływem dwóch lat.

Stosownie do regulacji art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze

nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Konkludując, roszczenie w niniejszej sprawie stało się wymagalne w dniu 9 czerwca 2017 r., pozew wniesiono w dniu 31 października 2019 r., a więc przed zakończeniem roku kalendarzowego. Podsumowując, roszczenie w przedmiotowej sprawie nie uległo przedawnieniu.

Po ustaleniu istnienia legitymacji procesowej w przedmiotowej sprawie jak również niezasadności zarzutu przedawnienia, należało przejść do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Zgodnie z treścią art. 556 k.c., sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną. W świetle art. 556¹ §1 k.c., wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia; nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór; nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia; została kupującemu wydana w stanie niezupełnym.

Treść art. 556 §1 k.c. wskazuje, że decydujące znaczenie ma kryterium funkcjonalne związane z przeznaczeniem rzeczy oraz jej użytecznością ze względu na cel oznaczony w umowie albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia rzeczy oraz właściwości, o których istnieniu zapewniał sprzedawca kupującego. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni aprobuje stanowisko Sądu Najwyższego, wedle którego dla oceny, czy rzecz sprzedana ma wadę fizyczną decydujące jest nie kryterium normatywno-techniczne, lecz kryterium funkcjonalne (Wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2010 r., IV CNP 76/09, z dnia 10 lipca 2002 r., II CKN 111/02, z dnia 27 listopada 2003 r. I CK 267/02). Obowiązkiem kupującego, poza wymaganym w określonych przypadkach obowiązkiem zbadania rzeczy, jest udowodnienie istnienia wady (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r., I CSK 457/12).

W przedmiotowej sprawie strona pozwana zarzucała powodowi, iż ten sprzedał mu wadliwe krążniki, załączając fotografie i film przedstawiający pracę sprzętu. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, iż strona pozwana wykazała, że zamówione krążniki nie nadawały się do celu, do którego były przeznaczone. Świadczy o tym zarówno korespondencja wymieniana między stronami, jak i późniejsze pisma oraz zeznania świadków. Pozwana nie zawiadomiła wprawdzie strony powodowej o warunkach, w jakich zamówione krążniki będą wykorzystywane, a w wiadomości mailowej podała jedynie wymiary potrzebnych jej krążników, bez zaznaczenia, że potrzebne będą krążniki o zwiększonej wytrzymałości, co wskazuje na jej odpowiedzialność za zaistniałą sytuację, jednak po zgłoszeniu reklamacji wymieniono wszystkie zareklamowane krążniki, co w ocenie Sądu przesądza o uznaniu reklamacji.

Strona powodowa wykazała się profesjonalizmem i w najbliższym możliwym czasie dokonała wymiany wszystkich krążników (...), które okazały się zbyt słabe, by móc prawidłowo sprawować swe funkcje. Dostarczone nowe krążniki odpowiadały potrzebom klientów pozwanej, zaś reklamowane krążniki nie zostały nigdy zwrócone.

Jak wynika z powyższego, powód wywiązał się ze swojego zobowiązania, dostarczając pozwanej krążniki o podanych w zamówieniu parametrach (...) oraz (...), a następnie, po zareklamowaniu krążników (...), dostarczył taką samą ilość odpowiednich - wytrzymalszych.

Pozwana, pomimo otrzymania zamówionego towaru oraz pomimo uwzględnienia reklamacji, nigdy nie dokonała zapłaty za zakupione krążniki, w tym za nigdy niezareklamowane krążniki (...).

Zgodnie z art. 560 § 1 kodeksu cywilnego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

W przedmiotowej sprawie pozwana w żadnym czasie nie złożyła oświadczenia o obniżeniu ceny, ani nie odstąpiła od umowy, zaś powód, po zgłoszeniu reklamacji, wywiązał się ze swojego obowiązku, wynikającego z art. 561 k.c., wymieniając cały sporny asortyment na nowy.

Zgodnie z art. 560¹ § 1 kodeksu cywilnego, jeżeli rzecz wadliwa została zamontowana, kupujący może żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania po dokonaniu wymiany na wolną od wad lub usunięciu wady. W razie niewykonania tego obowiązku przez sprzedawcę kupujący jest upoważniony do dokonania tych czynności na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wynika, że pozwana nie żądała od powoda demontażu uszkodzonych i ponownego montażu wymienionych krążników, powód nie miał zatem możliwości przystąpić do dokonania tych czynności. Tym samym pozwana pozbawiła się możliwości wykonania tych czynności na koszt i niebezpieczeństwo powoda.

Wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 471 kodeksu cywilnego, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stosownie do regulacji art. 472 kodeksu cywilnego, jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności.

Prawidłowe zachowanie się dłużnika w wykonaniu zobowiązania polega na zadośćuczynieniu oczekiwaniom wierzyciela, którego uzasadnieniem jest istniejące między stronami zobowiązanie. Jeżeli dłużnik uchybia swoim obowiązkom, nie spełniając świadczenia lub spełniając je w sposób nienależyty, wierzyciel może podjąć kroki zmierzające do przymusowej realizacji świadczenia. W wypadkach, gdy uzyskanie świadczenia w drodze przymusowej egzekucji jest niemożliwe albo wierzyciel z różnych powodów stracił zainteresowanie pierwotnym świadczeniem, przysługuje mu roszczenie o naprawienie szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

Odszkodowanie za niewykonanie umowy dochodzone na podstawie art. 471 k.c. jest świadczeniem mającym powetować szkodę spowodowaną niewłaściwym działaniem lub zaniechaniem dłużnika. Roszczenie to, ma na celu wyrównanie uszczerbku wywołanego nieprawidłowym zachowaniem kontrahenta. Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego.

Przesłankami powstania odpowiedzialności kontraktowej z art. 471 Kodeksu cywilnego są: 1) szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego; 2) niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania przez dłużnika; 3) związek przyczynowy pomiędzy faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a szkodą.

Stosownie do regulacji art. 363 § 1 kodeksu cywilnego, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Przyjmuje się, iż w polskim systemie prawnym obowiązuje zasada pełnego odszkodowania. Przepisy art. 361 kodeksu cywilnego stanowią, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1), w granicach tych, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§2).

Szkoda wynikająca z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania postrzegana jest jako różnica między stanem majątku wierzyciela po naruszeniu zobowiązania a hipotetycznym stanem, jaki by istniał, gdyby dłużnik zachował się zgodnie z treścią zobowiązania. O powstaniu szkody stanowiącej przesłankę roszczenia odszkodowawczego przewidzianego przez art. 471 k.c., można mówić wtedy, gdy dłużnik nie może już zachować się w sposób zgodny z treścią zobowiązania (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 sierpnia 2018 r., I AGa 125/18).

Podsumowując powyższy wywód wskazać należało, iż strona pozwana nie wykazała aby po jej stronie powstała szkoda, której naprawienia mogłaby domagać się od powoda. Nie kwestionując twierdzeń pozwanej odnośnie poniesionych przez nią kosztów wymiany uszkodzonych krążników na nowe, dostarczone przez powoda, ponownie podkreślić należy niezastosowanie się przez pozwaną do regulacji art. 560¹ § 1 k.c., tj. niewezwanie powoda do dokonania demontażu uszkodzonych i ponownego montażu wymienionych krążników. Skoro pozwana nie dała powodowi możliwości samodzielnej wymiany krążników, nie mogła, zgodnie z art. 560¹ § 1 zd. 2 k.c. obciążać go kosztami zastępczego wykonania tych czynności przez siebie.

Jak już wyżej wspomniano, pozwana nie wykazała również związku wymiany pompy elektrycznej (w maju 2018 roku), próby ciśnieniowej (w czerwcu 2018 roku), naprawy łyżki koparki (w lipcu 2018 roku) i naprawy bębna kosza zasypowego (w sierpniu 2018 roku), z uszkodzeniami krążników dostarczonych przez powoda. A zatem kosztów tych nie sposób uznać za szkodę wynikłą z nieprawidłowego wykonania zobowiązania przez powoda.

W świetle powyższego, Sąd stwierdził, że strona pozwana nie wykazała zaistnienia okoliczności uzasadniających odpowiedzialność powoda z art. 471 k.c.

Niezależnie od powyższego, stwierdzić należy, że nawet gdyby strona pozwana wykazała (co w niniejszej sprawie nie nastąpiło), zaistnienie po jej stronie szkody, jej wysokość oraz związek przyczynowy pomiędzy tą szkodą a nieprawidłowym wykonaniem zobowiązania przez powoda, to nie miałyby znaczenia w przedmiotowej sprawie, z uwagi na niepodniesienie skutecznego zarzutu potrącenia.

W myśl art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Potrącenie jest jednostronną czynnością prawną, oświadczeniem woli uprawnionego, złożonym z zachowaniem warunku przewidzianego art. 61 k.c., które powinno czynić zadość wymaganiom przewidzianym w prawie materialnym, w odniesieniu do określonych w nim przesłanek i skutków. Spełnia ono funkcję zapłaty, egzekucji i zabezpieczenia, nie wymaga zgody osoby, do której jest kierowane. Prowadzi ono do zaspokojenia potrącającego i zarazem jego wierzyciela w definitywny sposób, do wysokości niższej wierzytelności oraz zapewnia realizację obu wierzytelności.

W przedmiotowej sprawie pozwana, (jak już wyżej wyjaśniano), nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy czynnościami wykonanymi przez nią na rzecz jej kontrahenta z nieprawidłowym wykonaniem umowy przez powoda ani wezwania powoda do demontażu i montażu krążników.

Poza wykazaniem istnienia wierzytelności w stosunku do strony powodowej, dla skutecznego zgłoszenia zarzutu potrącenia konieczne jest prawidłowe złożenie oświadczenia o potrąceniu (przez osobę do tego uprawnioną) i jego odebranie przez osobę do tego uprawnioną bądź w sposób prawidłowy umocowaną.

Pozwana nie podniosła w przedmiotowej sprawie skutecznego zarzutu potrącenia. Nie przedłożyła dowodu wezwania powoda do zapłaty wierzytelności o odszkodowanie jak również złożenia powodowi skutecznego oświadczenia o potrąceniu. Tym samym zbędnym było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości strat poniesionych przez pozwaną na skutek wadliwości krążników pierwotnie dostarczonych przez powoda.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał powództwo za uzasadnione, w konsekwencji zasądzając w punkcie I wyroku całą dochodzoną przez powoda kwotę.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 7 i art. 4 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ponieważ sprzedaż jest transakcją handlową w rozumieniu tej ustawy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Koszty jakie poniósł powód opiewają na kwotę 4645zł. Na powyższą kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 3600 zł ustalonego w oparciu o § 2 pkt 5 zw. z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) kwota opłaty od pozwu 1028 złotych oraz kwota 17złoty tytułem opłaty od pełnomocnictwa. (punkt II sentencji wyroku).

Ponadto, w punkcie III wyroku na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 – tekst jedn. ze zm.) nakazano zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 2000 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego.

Sędzia Agnieszka Marczevska- Bałdyga